

foreslås der tilvejebragt hjemmel til at udfærdige regler om, hvorledes der skal forholdes med pensionen, når en pensionist optages på en institution godkendt i henhold til lov om revalidering.

Afskaffelsen af pensionsafregningen vil medføre, at det mellemkommunale refusionsforbund fritages for at udrede sin andel af de hidtil afregnede pensioner. Dette vil medføre en mindreindtægt for statskassen på omkring 3 mill. kr. årlig. Denne mindreindtægt modsvares af en besparelse for statskassen som følge af, at staten kun refunderer $\frac{3}{10}$ af de udgifter til hjælp i medfør af lov om offentlig forsorg, som kommunerne fremtidig skal udbetale til forsørgelse af pensionistens pårørende.

Derimod vil den del af forslaget, der går ud på i indtil 6 måneder at udbetale pensioner til pensionister på særforsorgsinstitutioner og dermed ligestille dem med pensionister på almindelige sygehuse, medføre en merudgift, der må anslås til en størrelsesorden af ca. 5 mill. kr.

Til nr. 18.

Det er forekommet, at pensionen ikke er blevet hævet i en årrække, hvorefter der er opstået spørgsmål om efterbetaling af pension, i det omfang kravet ikke kunne anses for forældet ifølge lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer. Da man ikke anser det for rimeligt at efterbetale pension for længere tidsrum, når den pågældende faktisk har klaret sig uden pensionen, stilles der forslag om, at pensionen bortfalder, når den i et helt år ikke er blevet hævet.

Til nr. 19.

Efter de gældende regler fordeles udgifterne til den indtægtsbestemte folkepension med $\frac{4}{5}$ på staten og $\frac{1}{5}$ på kommunerne. Udgiften til folkepensionens mindstebeløb afholdes fuldt ud af staten.

Det foreslås, at staten refunderer kommunerne 82 pct. af samtlige udgifter til folkepension. Udgangspunktet for beregningen af denne procentsats har været, at staten i hovedsagen skal bære mer-

udgifterne ved den fulde folkepension, og at kommunerne bør deltage i merudgifterne til de øvrige forbedringer med $\frac{1}{5}$, svarende til kommunernes hidtidige andel af den indtægtsbestemte pension. Endvidere er der taget hensyn til, at kommunerne hidtil har modtaget fuld refusion af udgifterne til mindstebeløbet. Udgifterne til dette vil falde gradvis, efterhånden som pensionisterne overgår fra mindstebeløbet til den fulde folkepension, men man har fundet det ønskeligt at ophæve bestemmelsen om fuld statsrefusion af disse udgifter allerede fra 1. april 1965, således at der fra dette tidspunkt kommer til at gælde samme refusionsregel for samtlige folkepensionsudgifter.

Til nr. 20.

Efter forslaget udvides lovens regler om dyrtidsregulering til også at omfatte pensionstillægget — bortset fra sygekassekontingentet — og de indtægtsbeløb, der ikke bevirker fradrag i pensionstillægget, jfr. ændringsforslag nr. 9, samt de beløb, hvorfra der i tiden indtil 1. april 1970 yderligere ses bort ved indtægtsberegningen for personer, der er fyldt 67 år, jfr. ændringsforslag nr. 13.

Til nr. 21.

Ændringen er redaktionel.

Til § 2.

Loven foreslås sat i kraft fra den 1. april 1965.

Nogle af forslagets bestemmelser har efter deres indhold først virkning fra et senere tidspunkt end 1. april 1965, medens andre bestemmelser kun gælder i en overgangstid.

I stk. 2 er fastsat, at en pensionist, der har fået tillagt efterlevelsestillæg efter de nugældende regler, kan bevare dette tillæg for det tidsrum, det er bevilget. Det er herved forudsat, at en efterlevende ægtefælle ikke samtidig kan oppebære ægteparpension efter den foreslåede regel i ændringsforslag nr. 3 vedrørende § 3, stk. 6, og efterlevelsestillæg efter de nugældende regler.